

Wijzigingen in het verzekeringsrecht per 1 januari 2007

Op 1 januari 2007 is Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek uitgebreid met Titel 17, dat handelt over het nieuwe verzekeringsrecht (art. 7:925 BW tot en met art. 8:986 BW).

In telegramstijl zullen wij de meest in het oog springende veranderingen ten aanzien van het 'oude' verzekeringsrecht bespreken.

Wij beginnen daarbij met de verandering, die n.o.m. voor verzekerden het meest belangrijk is, te weten de verjaring (zie art. 7:942 BW).

VERJARING

Als een verzekerde schade heeft of vermoedt dat er schade is, dan dient de verzekerde dit tijdig, d.w.z. zo spoedig mogelijk, aan de verzekeraar te melden. Daarnaast dient de verzekerde rekening te houden met een **verjaringstermijn van drie jaar**. Binnen die termijn dient een verzekerde, die meent dat de verzekeraar de door verzekerde geleden schade moet vergoeden, bij de rechter een vordering in te stellen. Bij overschrijding van die termijn vervallen de rechten, die een verzekerde ter zake de vergoeding van de schade jegens verzekeraar heeft.

Een uitzondering op de verjaringstermijn van drie jaar vormt de situatie dat de verzekerde aansprakelijk blijkt te zijn en dat niet wist. Dan heeft de verzekerde nog 6 maanden – nadat de verzekerde aansprakelijk is gesteld – om alsnog tegen zijn verzekeraar een rechtsvordering in te stellen.

DE DIRECTE ACTIE DOOR EEN DERDE

Als u schade hebt veroorzaakt aan een derde, is de gebruikelijke gang van zaken, dat die derde u aanspreekt op uw aansprakelijkheid en van u vordert vergoeding van zijn schade. Al het gaat om de verwezenlijking van een risico, waarvoor u zich hebt verzekerd, meldt u een en ander aan uw verzekeraar, omdat u krachtens de verzekeringsovereenkomst er recht op hebt, dat de verzekeraar het door de derde geclaimde schadebedrag aan u uitkeert.

Krachtens het nieuwe verzekeringsrecht kan een derde, die stelt door uw toedoen schade te hebben geleden, thans uw verzekeraar rechtstreeks aanspreken.

SUBROGATIE

Indien een verzekeraar aan een derde een schadevergoeding uitkeert, zal een verzekeraar altijd bezien of die gehonoreerde claim wellicht kan worden verhaald op een derde. In het nieuwe recht is uitdrukkelijk bepaald (zie art. 7:962 BW) dat dit verhaal op een aantal in de wet genoemde personen in principe niet mag plaatsvinden. Het gaat dan om de verzekeringsnemer, een mede-verzekerde, de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot, de geregistreerde partner van een verzekerde, de andere levensgezel van verzekerde, de bloedverwanten in rechte lijn van een verzekerde, een werknemer of werkgever van verzekerde en degene, die in dienst staat tot dezelfde werkgever als verzekerde. Deze regel geldt niet bij opzet en waarschijnlijk ook niet bij grove schuld.

SAMENLOOP

Soms bent u voor een risico meerdere keren verzekerd. In het oude verzekeringsrecht, dat men vroeger vond in het Wetboek van Koophandel, gold dan de regel dat uitkering diende te geschieden via de oudste verzekeringspolis.

Het huidige verzekeringsrecht bepaalt (zie art. 7:961 BW) dat de verzekerde zelf mag kiezen welke polis hij wil aanspreken. In de praktijk kan dat keuzerecht van de verzekerde echter door een verzekeraar zijn beperkt door opneming in de polis van een zgn. "na u"-beding.

TUSSENTIJDSE BEËINDIGING VAN DE VERZEKERINGSOVEREENKOMST

Het oude recht liet toe, dat verzekeraars in polissen zich het recht voorbehielden om de verzekeringsovereenkomst tussentijds te mogen opzeggen. Via art. 7:940 lid 3 BW is dat recht ingeperkt. Alleen als de gronden voor opzegging dusdanig zwaar zijn, dat het terecht is dat de overeenkomst wordt beëindigd, heeft een tussentijdse opzegging effect.

SCHADEMELDING

Ook in het oude verkeringsrecht was het zaak dat een verzekerde schade zo spoedig mogelijk meldde aan zijn verzekeraar. In het huidige verzekering is dit nog eens nadrukkelijk geregeld in art. 7:941 BW, dat bepaalt dat de melding **zo spoedig als redelijkerwijze mogelijk is aan de verzekeraar gemeld dient te worden.**

MEDEDELINGSPLICHT

Voor 1 januari 2006 konden verzekeraars de verzekeringsovereenkomst met terugwerkende kracht vernietigen, indien zij konden aantonen, dat de verzekerde een belangrijke omstandigheid had verzwegen bij het aangaan van de verzekeringsovereenkomst.

In het huidige recht bestaat die sanctie niet meer. Wel kunnen verzekeraars bij schending van de mededelingsplicht door verzekerde de verzekeringsovereenkomst direct opzeggen en behoeven zij dan niets te betalen (zie art. 7:930 BW).

De omvang van de mededelingsplicht is in het nieuwe verzekeringsrecht benoemd in art. 7:928 BW, zulks met de bedoeling om geschillen over die omvang tussen verzekerde en verzekeraar te beperken.